UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

eſſet munus extraordinariũ, † tñ non ſequitur, ergo nõ dicitur pſonale, nec reale, nec mixtũ, q̃m nullum ẽ munus, ſeu onus, qđ ſub una ex his tribus ſpeciebus nõ cõprehendatur, ut eſt tex. in l. 1. d l. reſcripto, in fi. & in l. munerum per totam l. ff. de mune. & honor. ꝑ Bar. in d. l. 1. C. de mulie. & in quo loco, & ꝑ Abb. & Anto. in d. c. nõ minus, cum ſi quæ allegari poſſent: Ergo ſequitur, ꝙ hoc onus dicetur eſſe uel perſonale, uel merè reale, uel mixtũ, qđ quidẽ ex adiunctis diſcernetur, & in terminis noſtris ex adiũctis, & ex ijs, quæ principaliter in imponẽdo iſtud onus cõſiderata fuerunt, eſt iudicãdũ merè reale, ueluti ſupra dictum fuit. Et ex his rñdetur ad id, qđ dicebatur, ꝙ ex quo eſt extraordinariũ, debet dici mixtum per not. à Bal. in d. c. 1. qñ Bal. loquitur regulariter, nam regulariter collecta dicitur onus mixtũ, qñ extraordinariẽ fuit impoſitum, & in impoſitione pſonæ principaliter, uel æquè principaliter perſonæ, & res cõſideratæ fuerunt, ſecus quando magis principaliter, uel ſimpliciter fuiſſent cõſideratę res, & bona, & nõ perſonæ, niſi fortè incidẽter, & demõſtratiuè per ſupra dicta, nam quæ incidenter, & in cõſequentiã cõſiderãtur, nõ debẽt attendi, ſed ea, quæ principaliter iuribus. Item † quæ ponũtur demõſtratiue, nõ diſponũt ad tradita per Bar. in l. centurio, col. 12. in q. 4. ff. de uulga & pupilla. ¶ Nõ obſtat tertiũ, ꝙ ex conuentione facta inter cõitatem Ruſſij, & ciues Fauẽtinos ipſi ciues tenentur ſoluere pro bonis in territorio Ruſſij poſitis onus merè reale Ruſſiẽſibus, & Fauẽtinis impoſitũ, & ſic ſpecialiter ipſis, ſed iſtud onus nõ fuit illis impoſitũ, ut ſupra, ergo &c. quia reſpõdetur, ꝙ ex quo fuit impoſitũ generaliter oĩbus, & quibuſcũque prouincijs, ciuitatibus, caſtris, & uillis, & locis ẽt Vltramõtanis ſedi apoſtolicæ immediate ſubiectis, expreſsè etiam dicitur ipſis Ruſſienſibus, & Fauentinis impoſitum, quia † uerba generalia ſub ſe de proprietate ſermonis omnes ſpecies comprehendunt, arg. l. ſi quid earum, §. inter emptũ, ff. de lega. 3. Item ſi id dicitur expreſſum, quod fuit uerbis generalibus expreſſum, & ſub illis cõtinetur, ſicut dicimus de uulgari, & pupillari ſubſtitutione cõtenta ſub cõpẽdioſa, uel reciproca, quæ dicuntur expreſſæ ſubſtitutiones, quia ſub uerbis generalibus continẽtur, Bar. in l. 1. in l. centurio, & in l. lucius, ff. de uulga. & pupil. & facit l. nominis, & rei, §. uerbum ex legibus, ff. de uerbo. ſignifi. & quia hęc in iure ſunt ſatis clara, ulterius non inſiſto. ¶ Vltimo quoque argumento in contrarium facto, ꝙ ex quo onus, de quo agitur, eſt extraordinarium, dicitur eſſe mixtum, ergo ſub conuentione facta nõ continetur, ſupra fuit reſponſum, & ideò non eſt aliter ſuper eo inſiſtendum. Et ex prædictis apertè conſtat, onus, de quo tractatur, fuiſſe, & eſſe merè reale, & ideò comprehendi ſub uerbis conuẽtionis factæ inter dictam communitatem Ruſſij, & dictos ciues Fauentinos. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Vſus tanti temporis, de cuius initio memoria in cõtrariũ nõ extet, idem operatur, ac ſi priuilegiũ legitimè obtẽtũ oſtẽderetur: Et priuilegio à principe ex certa ſciẽtia cõceſſo æquiparatur, nu. 3.*

2 *Nec uſu, & priuilegio illo quis uti eſt prohibendus: Sed perpetuo ſeruare debet, num. 4.*

5 *Tempus de memoria hominis facile exit.*

6 *Vſus tanti temporis, de cuius initio memoria in contrarium non exiſtit, quomodo probetur.*

7 *Princeps, & dominus loci priuilegia immunitatum ſubditis conceſſa, ac conſuetudines, & quibus ius aliquod iuri communi contrarium eſſet acquiſitum, poteſt etiam ſine cauſa reuocare.*

8 *Conſuetudo, & priuilegium à pari procedunt, & quando.*

9 *Conſuetudini priuilegiatiuæ, de qua etiam uerbis generalibus mentio fieret, per priuilegium præiudicatur.*

10 *Eccleſia, & exempti omnes ad quæ onera contribuere teneantur, & nume. 13.*

11 *Priuilegia, & exemptiones in præiudicium ſolius principis, & domini loci ualent, ſed non in præiudicium aliorum ſubditorum.*

12 *Immunitate ex uſu longiſſimi temporis, & ex quadam importunitate, & ambitione cõtra mentem domini ſui acquiſita quis ad aliorum ſubditorum præiudicium uti, & gaudere non debet.*

14 *Priuilegiatus faciens actum contrarium ſuo priuilegio cenſetur priuilegio renunciaſſe, ſibiq; præiudicaſſe.*

15 *Subditi de iure communi tenentur onera ordinaria, & extraordinaria ſoluere.*

16 *Exemptiones diuitum nõ debent portiones pauperũ aggrauare.*

17 *Exempti tenentur ad onera reſpectu bonorum poſt ſuam exemptionem acquiſitorum, ſi primi poſſeſſores ad illa tenebantur.*

EPITOME.

Exemptos, & immunes præſertim ex uſu longiſſimi temporis, & de cuius initio memoria in contrarium non exiſtit, teneri ad onera cõmunem omnium utilitatem continentia, quorum aliqua hic exprimuntur, demonſtratur.

CONSILIVM CLII.

Viſis capitulis conceſſis communi, & hominibus terræ Scandiani, & ſententia lata per eximiũ iuriſconſ. do. Eliam Carandinum iudicem commiſſariũ, unà cũ tota ſerie facti ad me trãſmiſſis, meam ſuper dubijs, de quibus agitur, dicam ſententiã: Nõnulli homines ſubiecti iuriſdictioni Illuſtris domini terræ Scandiani ſe ab oneribus, ſeu muneribus etiã extraordinarijs, de quibus in pũcto mihi exhibito, exẽptos, & immunes eſſe prætẽdunt, nec aliquod immunitatis ſuæ priuilegium oſtẽdũt, ſed ſolũ in eo ſe fundãt, ꝙ ipſi diu, & à tanto tẽpore, de cuius initio memoria cõtraria
1 nõ extat, continuè tali fuerunt immunitate uſi: † qui
uſus tãti tẽporis operatur, ac ſi priuilegiũ dictæ immunitatis legitime obtentæ oſtenderẽt, l. hoc iure, §. ductus, ff. de aqua quotid. & æſti. cũ glo. & ibi Bar. l. 1. in fi. ibiq; ſcrib. cõiter poſt glo. ff. de aqua plu. arcen. c. ſuper quibuſdã, §. præterea, ubi glo. Abb. & alij ſcri
2 ben. extra de uerbo. ſignifi. cum alijs. Et † propterea
dicti homines non debent prohiberi, nec illis eſt ui facienda, quo minus hoc ĩmunitatis iure uti poſſint, d. §. pręterea, l. 1. in prin. iuncto d. §. ductus, ff. de aqua
3 quotid. & æſti. & † inquit Bal. in c. 1. col. 2. quæ ſint re-
galia in uſu feudo. ꝙ uſus tanti temporis, cuius initij memoria in cõtrariũ non exiſtit, æquiparatur priui-
4 legio à principe cõceſſo ex certa ſciẽtia: † Hoc igitur
ius tãto tempore acquiſitum perpetuũ cẽſeri debet, & perpetuo dictis hominibus ſeruandum eſt, l. 4. ff. de iu. immu. decet enim beneficiũ principis eſſe mã
5 ſurũm, c. decet, de regu. iur. in 6. & quia † tempus de
memoria hominis facile exit, c. fin. 7. q. 2. Inno. in c. qualiter, il 2. extra de accuſat. Bal. in l. cum te, col. ult.
6 uerſi. quæro, an iſta, C. de probatio. † quomodo ergo
uſus hic tanti temporis, cuius initij memoria nõ exiſtit, ꝓbari poterit? Certè ſatis nõ erit probare uſum triginta, quadraginta, aut quinquaginta annorũ, & ultra, ut uoluit Abb. in d. c. ſuper qbuſdã in notabilibus, ſed probari debebit uſus cõtinuus centũ annorũ, & ultra ſm Cyn. in l. 2. q. 9. C. de ſeruitu. & aqua, & ibi Bal. Anto. de Butr. poſt Inno. in c. ueniẽs, extra de teſtibus, Card. in c. ſi diligenti, extra de foro competen. 1. in fin. cum ibi not. de præſcriptio. in 6. & ibi ſcriben. Specul. in tit. de probatio. § 1. col. 8. uerſi. quid ſi teſtes, Bal. in l. fin. C. de præſcrip. long. temporis, & ideò dicit Floria. in l. ſeruitutes col. 15. ff. de ſeruitut. quòd ad probandum memoria non extare

in cõtrariũ, reqrũtur teſtes maiores quadraginta an
nis, uel ſecundũ Io. An. in d. c. 1. de præſcript. in 6. pro
bari etiã poterit per ſcripturã publicã antiquiſſimã
per Specu. in tit. de probatio. §. 1. col. pen. uerſi. breui
ter aũt, & teſtes cõcludere debebunt, ꝙ quis ſemper
fuerit uſus domino ſciente, & nõ cõtradicẽte, ſed pa
tiente, aliàs eorum probatio nõ concluderet, Spec.
in d. §. 1. in fi. & arg. d. l. 1. in fi. ff. de aqua plu. ar. Præ-
terea in caſu noſtro ad effectũ, ut ibi homines nõ te-
neãtur ſoluere onera, quæ ab alijs ſubditis ſoluũtur,
nõ uidetur ſufficere ꝙ hi, qui ſe exemptos prætẽdũt,
fundẽt ſe in curſu, ſeu uſu diuturno temporis, cuius
initij non exiſtit memoria, ſed requiritur ꝙ priuile-
gia, & indulta ſuarũ exemptionũ legitimè obtenta
oſtẽdant, alioquin ad ſolutionem cogi debeãt, prout
etiã ad ſupplicationem aliorum hominum ex certa
ſciẽtia. & de plenitudine poteſtatis illuſtris dominus
quoad hunc effectũ ſolũ ſoluẽdi grauamina ꝑ ſuum
reſcriptum ſtatuit, & ordinauit, nõ obſtãte, ꝙ aliqui
homines ſe immunitatẽ, & exẽptionẽ ex curſu etiã
longiſſimi tẽporis, cuius initij memoria non exiſtit,
7 acquiſiuiſſe prætenderẽt, quia † ſicut dominus habet
poteſtatẽ priuilegia immunitatũ, & exemptionum
ſubditis cõceſſa reuocãdi etiam ſine cauſa, ut ſignan
ter uoluit Paul. Caſt. in l. digna uox, C. de legibus, ita
ei permiſſum eſt etiam reuocare conſuetudinẽ, per
quam alteri ius cõtrariũ iuri cõi acquiſitum erat, tũ
8 quia † cõſuetudo, & priuilegium à pari uidentur pro-
cedere, quãdo eſſet conſuetudo priuilegiatiua, ut ex
uerbis Bal. colligitur in uer. plenitudine circa fi. col.
9 3. de pace cõſtan. in uſu feud. ac etiã quia † per priuile
giũ præiudicatur cõſuetudini priuilegiatiuæ, ſi de il-
la uerbis etiã generalibus mentio fiat, c. relatũ, extra
de præben. maximè quãdo per priuilegiũ, ſeu reſcri
ptũ tolleretur cõſuetudo, quæ eſſet alteri præiudicia
lis, & priuilegiatiua ꝯria iuri cõi, & iuri ipſius princi-
pis, q̃a res facilè ad ius cõe primęuũ redit, l. ſi unus, §.
pactus, uerſ. quoties, ff. de pactis, gl. in ſumma 20. q. 2.
¶ Sed poſito, ꝙ hi, qui prætẽdũt ſe exẽptos eſſe à gra-
uaminibus, quę hominibus terræ Scãdiani imponũ-
tur ꝑꝑ cõſuetudinẽ, cuius initij memoria nõ exiſtit,
gaudere debeãt huiuſmodi immunitate, ſatiſq; dicã
tur ſuam exemptionem oſtendere, probando, ꝙ illa
ſemper à tãto tẽpore citra, de cuius initio memoria
exiſtat, uſi fuerũt, cum uſus huius temporis uim ha-
beat priuilegij, ut dictũ ẽ, & colligitur ex uerbis Bal.
in d. uer. plenitudine in fi. 3. col. (quod tamẽ in pun-
cto iuris non admittitur) dubium ſupereſt, utrũ non
obſtante huiuſmodi prætẽſa exemptione, teneãtur
hi homines cõtribuere ad ſolutionem illorũ onerũ,
de quibus dubitatur, & ſuper quibus cõtra hos prætẽ
ſos exemptos ſententia per ſupraſcriptum dominũ
Eliam lata fuit, & de quibus in puncto mihi propoſi
to ſeriatim mẽtio habetur: & non eundo ꝑ mendica
ta ſuffragia, lõgumq; argumentorum ordinẽ omit-
10 tendo, in primis cõcludẽdũ eſſe cenſeo, † ꝙ hi, q̃ aſſe
runt ſe immunes, ut ſupra, unà cum cæteris homini
bus dicti Caſtri tenẽtur cõtribuere ad refectionẽ, &
reſtaurationem uiarum, ſeu itinerum, pontium, fon
tium, & mœnium Caſtri, ſeu terræ Scandiani: quo-
niam ſicut eccleſia, quæ plena immunitate, & liber-
tate gaudere debet, ut ĩ c. fundamẽta, §. ne aũt, de ele
ctio. ĩ 6. & ex uerbis Bal. colligitur in l. oẽm, ad fi. C.
ad tertul. tenetur cõtribuere ad onera prædicta, quæ
pro neceſſaria refectione, nouaque cõſtructione uia
rum, pontium, & murorum Caſtri, ſeu Ciuitatis ſuæ
imponuntur, l. ad inſtructiones, C. de ſacroſanct. ec-
cle. & ibi Cyn. Bart. Bal. Paul. Caſtren. Salice. & Mo-
der. & Bal. in d. uer. in plenitudine, col. 4. de pace cõ-
ſtan. Aluarottus de pace iuram. firman. §. illicitas in

uſu feudo. & Iacob. Butri. in d. l. ad inſtructio
liel. de Cun. in l. neminẽ, C. de ſacroſanct. ec
nõ ad ꝑſtãtias, & ad munera patrimonialia
nerum, §. patrimoniorũ. ff. de munc. & hon
hi, qui, ut ſupra, ſe exẽptos aſſerunt, ad cõtrib
onerũ prædictorũ teneri, & grauari poterun
rea, ut colligitur ex uerbis Speculato. in tit. de
bus, §. nunc dicẽdũ, uerſi. item pone, oẽs hom
uicinia. ſeu de uilla, & ſic etiã eccleſia tenẽtur
fectionem, & purgationem porticus, & pu
munis uillę, & hoc ob utilitatem, quã omnes
percipiunt: exempti igitur in ſpecie propoſita
cum alijs grauari poterunt ad manutẽtionẽ
& ad purgationem aquæductuũ, & pro illoru
ctione, ſicut ad refectionẽ uiarũ, portarũ, fo
murorum, ac fouearũ Caſtri, nec non ad flum
parationẽ cõtribuere tenẽtur, quando hæc a
omnium etiã exẽptorũ utilitatẽ fiũt, & cõſeq
eodem modo debebũt etiam cõtribuere ad r
nem campanæ, & aliorũ, ex q̃bus exempti
litatem percipiũt, ſicut alij omnes de uilla, ex
tate rationis, prout arguit Salice. poſt alios, i
inſtructiones, & colligitur ex uerbis canon
in c. quãquam, de cẽſibus, in 6. & Bal. in d. l.
ctiones circa fi. & in d. uer. ĩ plenitudine, col
buntur ẽt ex idẽtitate rationis utilitatis cõn
tribuere ad expenſas, quæ fierent in cauſa p
dæ, & pro ſuſpitione militũ, Bar. in l. nullus
nationib. libro decimo, per illum textũ, &
portus. C. de oper. publi. ubi nemo excuſatu
tione alicuius dignitatis, & præminẽtiæ ab
quę pro reparatione, & ędificatione muror
que edificiorum cõium fierent: ad qđ faci
luit Hoſtien. poſt gl. in c. nõ minus, extra de i
tate eccleſia. & Iacobus Butriga. in d. l. ad in
nes. Tenebuntur etiã hi prætendẽte ſe, ut ſup
ptos cõtribuere ad expenſas, quę fierent pro
principis, illiusque neceſſitate, ut eſt textus
ben. omnes, in l. placet, C. de ſacroſanctis ec
11 ¶ Præterea † qñ ex huiuſmodi aſſerta exẽptio
principi, ſeu domino loci præiudiciũ inferre
ſolum redditus ipſius minuerentur, tunc fo
exẽptio teneret, ſed quando ex hoc etiam ali
ti magis grauarẽtur, quia ad plus tenerentur
iuſmodi exemptio alijs damnoſa, & præiudic
ſe non deberet, ut dicũt Hoſtien. Henricus Bo
lẽnis doctor Vltramõtanus, in c. peruenit, de im
nitate eccleſia. & Io. An. in c. non minus eodẽ
lo, quia priuilegia exemptiua ſemper ſine a
ſubditorũ ꝑiudicio debent intelligi, l. 2. §. ſi qu
cipe, ff. ne quid in loco pub. c. dilecti, c. ſuggeſt
c. licet cum ibique nota. per glo. extra de de
clarè habetur etiã per Guidonẽ Pap. in ſuis q
nibus, quæſt. 393. & prædictis optimè inſeru
d. c. peruenit, ubi propter militum ſuſpitionẽ
nentur, nec aliqui etiã aliàs exempti à muro
ſtodia, ſeu mœniũ uigilijs excuſantur ratione
cæ utilitatis, & ob cõmune bonum. Ex quo
idem dicendum eſſe, quando imminere
puta reparandi flumina pro euitãdo inunda
uel pro cauamentis fouearum Caſtri, uel Ci
ut latè habetur etiam per Angelum de Are
ſi ſe non obtulit, §. actor, colum. 3. ff. de re iu
¶ Rurſus ex quo de priuilegijs exemption
immunitatum, quibus prætenſi exempti
ritate uti uolunt, non apparet, uidetur,
homines iſto iure immunitatis uſi fuerint
utantur ex quadam ipſorum importunitate
bitione contra mentem principis, & d
12 Quo fit, † ut tali immunitate ad præiudiciũ

hominum ſubditorum, quorum portiones onerum
ſic augerẽtur, uti minimè poſſint, ueluti inquit Hen
ricus Boich in d. c. ꝑuenit, ibi ſecus ꝑ ambitionẽ &c.
cum iis, quæ habentur in c ſi motu proprio, de præ-
ben. in 6. & ꝙ præfati homines, qui etiam ad aliorũ
præiudicium ſua prætenſa exẽptione uti uolunt, nõ
habeant dñi ſui mentem, ſed potius hoc cõtra illius
ſi mentem, clarè colligitur ex reſcripto, ſeu ſubſcri-
ptione, quod, ſeu quam fecit dñs reſpondendo capi-
tulis quibuſdam à cõmuni, & hominibus villæ, & ca
ſtri Scandiani porrectis. Et ideò licet hi, qui ſe ex cur
ſu longiſſimi tẽporis exemptos faciunt, poſſint dici
immunes ab oneribus, de quibus ſupra, tamen hoc
eſt intelligendum ſolum quoad damnum, & præ-
iudicium domini, & non aliorum hominum, ita ꝙ
ipſi plus ſoluere non tenebuntur, quàm ſi omnes ad
ſolutionem onerum cõtribuerent, ꝑ prædicta. ¶ Et
ex præmiſſis ſatis clarè infertur, ꝙ ſententia lata ab
eximio do. Elia fuit iuſtè, & legitimè lata, & tanquã
de iure ualida, & iuſta eſt confirmãda, & aduerſarij
debent ꝑiudicẽ, ad quẽ, in expenſis condẽnari, iuxta
not. per gl. magnã, in c. in primis. 2. q. 1. & in c. cũ di-
lecti, in glo. magna, verſi. ſed in cauſa appellationis,
ubi optima iura allegãtur. ¶ Homines ꝑdicti igitur,
13 qui ſe † ut ſupra, ab oneribus, & collectis exemptos
aſſerunt, cõtribuere tenebuntur ad expenſas, ſeu ad
onera, quæ in dicto cõmuni Scandiani imponeren-
tur pro cõſeruatione, ſeu manutẽtione aquarũ ſua-
rũ, & pro aquæ ductibus purgãdis, & reficiendis, itẽ
pro refectione uiarũ, pontiũ, fontiũ, murorum, ac fo
ſearum dicti caſtri, & locorũ dicti cõmunis, nec nõ
ad expenſas, quæ fierent pro reparatione aggerũ, &
fluminis, & pro arcẽda aqua dicti fluminis ne inun-
dationes fieri in præiudiciũ circumcolentium con-
tingat: Ac etiã ad expenſas, quæ fierent pro hoſpita-
tionibus, guarnitionibus, & aliis contributionibus
militũ tranſeuntium, & ſe in dicto cõmuni firman-
tium, & pro ſuſpitionibus eorundẽ: ſimiliter ad ex-
penſas, quas fieri cõtingeret rõne peſtis, pro ſalario
concinatoris, & barigelli, pro refectione campanæ
horologij, & pro reparatione palatij, & ad alias ex-
penſas de quibus in dubiis 13. 14 15. 16. 18. 19. & 22.
mihi in puncto exhibitis habetur, cũ omnes illæ ex-
penſæ utilitatẽ cõem omniũ in dicto cõi, & caſtro,
ſeu in eius comitatu habitantiũ cõtineant. Tenẽtur
etiã ad omnia alia onera, quæ in prædicta ſententia ꝑ
dominam Eliam lata comprehenſa ſunt, cum ad ea
dicti aſſerti exẽpti cõtribuere cũ cæteris hominibus
cõſueuerint, ut in facto mihi præſupponitur tam in
ſententia lata, q̃ in ſerie facti mihi exhibita, & in il-
lius margine, in qua ſæpius hæc uerba deſcripta re-
periuntur, uidelicet pagano, quæ interpretãtur, hoc
eſt ſoliti ſunt ſoluere. Et ideo in ijs omnibus oneri-
bus, in qbus deſcripta ſunt uerba ꝑdicta pagano, aſ-
ſerti exẽpti ad illorũ ſolutionẽ cogi debẽt, & nõ poſ
ſunt ſe in aſſerta exẽptione de nõ ſoluẽdo fundare,
maximè ſi dicta onera ob vtilitatẽ publicã, ſeu cõem
14 fuerunt impoſita, tũ quia † priuilegiatus faciens actũ
cõtrariũ priuilegio ſuo cẽſet priuilegio renũciaſſe,
ſibiq́; præiudicaſſe. c. ueniens, extra de reſcrip. & ibi
gl. c. cũ acceſſiſſent, de cõſti. c. pro illorũ, de præben.
c. ſi de terra. c. accedentibus, extra de priuil. l. 2. C. de
iure domin. impetr. l. 3. §. falſus, ff. rẽ rat. hab. & Abb.
ac alii in d. c. ueniens uolunt, ꝙ ſiquis faciendo actũ
cõtrariũ priuilegio, actusq́; ille ſit iuri cõi cõformis,
dr priuilegio renũciatũ, ſiue ſimus in grauibus, ſiue
in leuibus, quia res facilè ad ius ſuũ ordinariũ, & cõe
redit. argum. l. ſi unus, §. pactus. verſi. quoties, ff. de
pactis, cũ aliis ibi per Fel. & cæteros ad propoſitũ al-
15 legatis. Sed † ꝙ ſubditi teneantur ſoluere onera ordi-
naria, & extraordinaria, eſt de iure communi indu-
ctum, ut colligitur ex ijs, quæ dicit Iaſ. in l. placet, C.
de ſacroſ. eccle. l. 3. l. fi. & per totum ff de mun. & ho
nor. ergo &c. tum quia etiam exempti ad illa onera
ob communem utilitatẽ contribuere tenentur per
16 prædicta, & præcipuè † cum aſſeratur dictos exem-
ptos aliis eſſe ditiores, & propterea alii pro illis, &
maximè pauperrimi, quales in eo loco multi repe-
riuntur, ad ſoluendum teneri non debent, ut uoluit
Bal. in d. ver. in plenitudine, col. 3. cum ſequen. de
pace conſtan. in uſu feudo. nam quando aliorum, &
præcipuè pauperum portiones ꝑꝑ exemptionem ali
quorum diuitum augerentur, ut iam dixi, cæteri nõ
ſunt grauandi ꝑ ea, quę uolunt Hoſt. & Henri. Boich
17 in d. c. ꝑuenit, cũ alijs ſupra allegatis ¶ Præterea † exẽ
pti à muneribus tenentur ſaltẽ ad onera rõne bono
rum, quæ poſt exemptionem ad eos peruenerunt, ſi
illorũ occaſione primi poſſeſſores alias ad ſolutio-
nem dictorũ onerum tenebantur. Bart. in l. reſcri-
pto, §. fi. ibiq́; Petr. de Bella pertica, ff. de mune. & ho
nor. idem Bar. in l. neminem, in fi. C. de ſacroſ. eccle.
& in auth. item nulla, C. de epiſ. & cleri. facit quod
uoluit Bal. in l. fi. C. ſine cenſu uel reliq. Dato igitur,
ꝙ dicti homines, qui ſe exemptos prætendunt, uerè
eſſent exempti, non tamen eſſent exempti à dictis
oneribus reſpectu bonorũ acquiſitorum, ut ſupra,
poſt ſuam prætenſam exemptionem. ¶ Rurſus con-
ſiderãdum eſt, ꝙ in ſpecie facti mihi exhibita, quam
plura onera ſunt deſcripta, ſuper quibus dubitatur,
an præfati homines, qui ſe exemptos eſſe prętẽdũt,
debeant ab illis eſſe immunes, & in margine dicti fa
cti non ſunt uerba, de quibus ſupra, deſcripta, uideli
cet pagano, ut eſt in dubio primo. 8 9 11. 12. 13. 14.
15. 16. 17. & 19. cũ alijs ſequẽtibus uſq; ad 23. incluſi-
uè; Sed qd iuris ſit etiã ſuper his, ſatis ex prædictis re-
ctè intuẽti liquere poteſt: ideò ne ſæpius eadem repe
tam, ulterius inſiſtendum eſſe nõ putaui, ſed ad iam
dicta me remitto, prę ſertim cũ rẽ, & cauſã hanc à pe
ritiſſimo cognoſcendã eſſe intellexerim. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Modus potius, quàm conditio in dubio præſumi debet.*
2 *Modus a conditione quomodo dignoſcatur.*
3 *Modus diſpoſitioni adiectus non facit quem cadere in pœnam, niſi fuerit in mora implendi modum conſtitutus, & mediante interpellatione.*
4 *Iure iam quæſito priuari quis non poteſt, niſi monitio præceſſerit.*
5 *Conditionis reſolutiuæ effectus quis ſit.*
6 *Conceſſum patri, & filijs per uiam, & modum contractus innominati correſpectiui non poteſt à principe etiam de plenitudine poteſtatis reuocari, & filijs etiam abſque ratificatione acquiritur, ſecus in ijs, quæ ex gratia, & priuilegio conceſſa eſſent, & num. 8.*
7 *Immunitas, & ciuilitas uni conceſſa, non dicitur filijs acquiſita niſi de illis expreſſa mentio fiat.*
9 *Succeſſiones, & hæreditates ab inteſtato ſunt à iure ciuili, & poſitiuo inuentæ, & per ſtatutũ loci, et aliud ius poſitiuũ poſſunt transferri, mutari, & alijs deferri, quam ius ciuile ſtatuerit.*

EPITOME.

Civilitas per conſilium ciuitatis alicui cõceſſa pro ſe, & filijs, ita tamẽ, ꝙ infra terminũ, qui ſibi per dictum conſilium ordinabitur, teneatur in dicta ciuitate emere, uel cõſtruere de nouo unam domum aliàs ciuilitas data nõ ualeat, dicitur adepta, & acquiſita, quamuis domum non emeret, ſeu de nouo conſtruxerit, nec illa priuari poteſt, niſi per interpellationem ſibi à cõſilio factam fuerit in mora domum emendi, uel conſtruendi conſtitutus: & filijs etiam abſque ratificatione dicitur acquiſita.

CONSI-